

Pècaris en captivitat

12/2007 - **Ciència Animal.** Un grup d'investigadors de la Facultat de Veterinària de la UAB, en col·laboració amb institucions locals de l'Amazònia, ha estudiat, durant els darrers 6 anys, la fisiologia de la reproducció del pècari de collar en estat salvatge i en captivitat. Així mateix, ha analitzat característiques de l'espècie que podrien permetre el desenvolupament de sistemes de cria en captivitat que facilitin a les poblacions locals l'accés a proteïna d'origen animal d'alta qualitat i la reducció de la pressió de caça que pateix l'espècie.

A la Amazònia, el pècari de collar és un dels mamífers més depredats per l'home. El desenvolupament de sistemes de cria en captivitat permetran la reducció de la pressió de caça que pateix l'espècie.

A la Amazònia, el pècari de collar és un dels mamífers més depredats per l'home. El pècari de collar (*Tayassu tajacu*) és un Suiforme molt similar al porc domèstic. La diferència física més destacable és la pell densament poblada de cerdes i un menor pes viu, entre 15 i 30 kg. Es troba al continent americà, des del sud de EEUU fins a Argentina. És un frugívor capaç d'habitar a una enorme varietat d'hàbitats des del desert fins al bosc humit tropical. Presenta un grau de sociabilitat elevat, viu en grups de 7 a 30 individus i el seu rang territorialitat és d'un 150 hectàrees.

La viabilitat de la cria en captivitat del pècari de collar depèn dels aspectes reproductius. No obstant, el coneixements que avui en dia existeixen sobre la biologia reproductiva de l'espècie a la Amazònia són molt reduïts. És, per tant, fonamental avançar en el seu coneixement per a poder desenvolupar la seva cria en captivitat. L'objectiu d'aquest treball consisteix en estudiar els principals paràmetres reproductius d'una població de pècari de collar mantinguda en captivitat a l'estat de Pará (Brasil) durant un període de 65 mesos.

Els resultats d'aquest estudi mostren que el pècari de collar ha aconseguit adaptar-se als sistemes de cria en captivitat. Però, és necessari invertir nous esforços per a optimitzar les pràctiques de maneig. L'alta mortalitat neonatal i el retard del primer part són elements observats importants que han de ser controlats per a millorar l'eficàcia reproductiva de l'espècie. No obstant, els resultats són considerablement optimistes per a una espècie que es troba en ple procés de domesticació. Aquest estudi suggereix que el pècari de collar presenta un bon potencial per al seu us racional en sistemes de cria en captivitat en la Amazònia.

Pedro Mayor

Departament de Sanitat i d'Anatomia Animals

Universitat Autònoma de Barcelona

*"Reproductive performance of captive collared peccaries (*Tayassu tajacu*) in the eastern Amazon"* Mayor, P; Guirnarraes, DA; Le Pendu, Y; Da Silva, JV; Jori, F; Lopez-Bejar, M ANIMAL REPRODUCTION SCIENCE, 102 (1-2): 88-97 NOV 2007